

Europaudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Kenneth Kristensen Berth (DF) har den 19. oktober 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 35 til L 29 til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

3. november 2015

Spørgsmål nr. 35:

Ministeren bedes redegøre for, om regeringen fastholder sin garanti om, at Danmark ikke skal være en del af den EU-lovgivning på asyl- og indvandringsområdet, som Danmark i dag står uden for, herunder at Danmark ikke vil deltage i en permanent omfordelingsmekanisme inden for rammerne af en revideret Dublin-forordning. Ministeren bedes endvidere uddybende redegøre for, hvordan et ja til den tilvalgsordning, som danskerne stemmer om ved folkeafstemningen den 3. december 2015, kan løse det dilemma, der for Danmark vil være forbundet med et system, hvor Dublin-forordningen fremadrettet kobles til en permanent omfordelingsmekanisme. Spørgsmålet stilles på baggrund af statsministerens udtalelser herom på mødet i Europaudvalget den 23. september (statsministerens forelæggelse af det ekstraordinære, uformelle møde blandt EU's stats- og regeringschefer den 23. september 2015).

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsnr. 2015 - 291

Svar:

1. Udenrigsministeren har den 22. oktober 2015 fremsendt et ændringsforslag til forslaget om omdannelse af retsforbeholdet til en tilvalgsordning. Af bemærkningerne til ændringsforslaget fremgår blandt andet følgende:

”Det følger af den politiske aftale af 10. december 2014 om Danmark i Euro-pol, pkt. 3-5, at:

”3. Den danske udlændingepolitik skal fortsat fastlægges i Danmark. Det indebærer, at aftalepartierne ikke vil støtte tilvalg af retsakter vedrørende asyl og indvandring, som Danmark i dag står udenfor. På området for asyl og indvandring deltager Danmark i dag i enkelte retsakter på baggrund af parallel-aftaler med EU. Det gælder Dublin III-forordningen, der indeholder bestemmelser om, at asylansøgninger skal behandles i første indrejseland, og Eurodac-forordningen, der danner grundlag for EU's database med asylansøgers fingeraftryk. Aftalepartierne ønsker at tilvælge disse retsakter mhp. fortsat deltagelse.

4. Schengen-samarbejdet er til stor gavn for Danmark og danskerne. Derfor lægger vi fortsat vægt på dansk deltagelse. Gennem de seneste 13 år har

Danmark fuldt ud gennemført al Schengen-lovgivning. Det er forudsætningen for Danmarks fortsatte Schengen-medlemskab, og derfor vil aftalepartierne fortsætte den hidtidige praksis ved at også fremover at tilvælge alle nye Schengen-relaterede retsakter.

5. Fremtidige tilvalg af retsakter om asyl og indvandring forudsætter enighed blandt aftalepartierne. Området for asyl og indvandring defineres som retsakter, der er vedtaget med hjemmel i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde art. 78 om den fælles asylpolitik eller art. 79 om den fælles indvandringspolitik.”

Som det fremgår af pkt. 5 i den politiske aftale forudsætter fremtidige tilvalg af retsakter på asyl- og indvandringsområdet enighed blandt aftalepartierne (den såkaldte vetoet). Aftalen forudsætter derimod ikke, at der afholdes en folkeafstemning om spørgsmålet.

Venstre, Socialdemokraterne og Det Konservative Folkeparti har tilkendegivet, at det er en forudsætning for ophævelse af deres veto, jf. den politiske aftales punkt 5, at der afholdes folkeafstemning forud for sådan en beslutning. Konsekvensen heraf er, at ophævelsen af vetoet kræver en forudgående folkeafstemning, hvis udfald vil blive respekteret.

Det fremgår af den politiske aftale, pkt. 3 og 4, at aftalepartierne efter en eventuel overgang til tilvalgsordningen ønsker at tilvælge Dublin III-forordningen og Eurodac-forordningen, som Danmark i dag deltager i på mellemstatsligt niveau. Tilvalg af disse retsakter vil ikke være omfattet af V, S og K's forudsætning om afholdelse af folkeafstemning efter overgangen til tilvalgsordningen. Tilvalg af nye retsakter, som går væsentligt videre end, hvad formålet med Dublin III-forordningen og Eurodac-forordningen i dag indebærer, vil være omfattet af forudsætningen. Det medfører, at der forud for et sådant tilvalg vil blive afholdt folkeafstemning.

Aftalepartierne ønsker endvidere, at Danmark fortsat skal være med i Schengen-samarbejdet. Danmarks deltagelse i Schengen-samarbejdet er derfor ikke omfattet af V, S og K's forudsætning og indebærer således ikke afholdelse af folkeafstemning forud for tilvalg af retsakter som led i Schengen-samarbejdet, jf. pkt. 4 i den politiske aftale.” [Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets understregning]

Kommissionen har den 9. september 2015 som en del af en samlet migrationspakke fremsat et ændringsforslag til Dublin III-forordningen vedrørende en omfordelingsordning i krisituationer.

Ændringsforslaget er fremsat med hjemmel i artikel 78, stk. 2, litra e, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) og er derfor omfattet af det danske retsforbehold.

Der har været en indledende drøftelse af ændringsforslaget på teknisk niveau. En række medlemsstater har udtrykt skepsis over for ændringsforslaget og har endvidere indikeret, at man bør lade forhandlingerne af forslaget afvente implementeringen af de midlertidige omfordelingsordninger.

Som det fremgår ovenfor, er det for tidligt at sige noget om, hvorvidt Kommissionens forslag kan blive vedtaget i den nuværende form. Regeringen ønsker at finde en løsning, som kan sikre, at Danmark kan forblive i Dublin-systemet, men ikke bliver en del af en tvungen omfordelingsordning.

I overensstemmelse med de ovenstående bemærkninger til ændringsforslaget til forslaget om omdannelse af retsforbeholdet til en tilvalgsordning vil man ikke – hvis retsforbeholdet bliver omdannet til en tilvalgsordning – tilslutte sig nye retsakter på området for asyl og indvandring, som Danmark i dag står udenfor. Fremtidige tilvalg af retsakter på asyl- og indvandringsområdet vil forudsætte, at der afholdes en folkeafstemning om spørgsmålet. Det vil også være tilfældet, hvis der blandt aftalepartierne måtte være ønske om at tilvælge en ændring af Dublin-forordningen som går væsentligt videre end, hvad formålet med Dublin-forordningen i dag indebærer.

2. Hvis resultatet af folkeafstemningen den 3. december 2015 bliver et nej, og Danmark opretholder sit nuværende forbehold, vil det være den eksisterende parallelaftale, der regulerer spørgsmålet om, hvorvidt Danmark fortsat kan deltage i Dublin-samarbejdet uden at deltage i ændringsforslaget vedrørende omfordelingsordningen.

Udgangspunktet i parallelaftalens artikel 3, stk. 7, er, at Danmark må udtræde af Dublin-samarbejdet, hvis Danmark beslutter ikke at ville deltage i omfordelingsordningen. Udgangspunktet kan dog fraviges, hvis parterne (EU og Danmark) måtte beslutte det.

Det fremgår ikke af parallelaftalen, hvilken procedure der skal anvendes, hvis der skal træffes beslutning om at fravige udgangspunktet i parallelaftalens artikel 3, stk. 7.

3. Hvis resultatet af folkeafstemningen den 3. december 2015 bliver et ja, vil det danske retsforbehold blive omdannet til en tilvalgsordning, og den eksisterende Dublin III-forordning vil blive tilvalgt i overensstemmelse med punkt 3 i den politiske aftale.

Det vil herefter være artikel 5, stk. 2, i bilaget til Protokol nr. 22 om Danmark stilling (herafter den danske protokol), der regulerer spørgsmålet om, hvorvidt Danmark fortsat kan deltage i Dublin-samarbejdet uden at deltage i ændringsforslaget vedrørende omfordelingsordningen. Denne bestemmelse indebærer som udgangspunkt, at hvis Danmark ikke ønsker at deltage i omfordelingsordningen, og Rådet på forslag af Kommissionen beslutter, at Danmarks manglende deltagelse gør den nye, ændrede Dublin III-forordning uanvendelig, vil dette medføre, at Danmark må udtræde af Dublin-samarbejdet.

Artikel 5, stk. 2, i den danske protokol svarer til artikel 4a, stk. 2, i den britiske og irske protokol.

Af de forklarende bemærkninger i Kommissionens begrundelse for ændringsforslaget fremgår følgende om Storbritanniens og Irlands stilling:

”I medfør af protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet

som bilag til TEU og TEUF, kan Det Forenede Kongerige og Irland beslutte at deltage i vedtagelsen af dette forslag. Den mulighed har de også efter vedtagelsen af forslaget.

Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af forordning (EU) nr. 604/2013 som følge af deres meddelelse om, at de ønskede at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af forordningen på grundlag af ovennævnte protokol. Disse medlemsstaters stilling med hensyn til forordning (EU) nr. 604/2013 påvirker ikke deres stilling med hensyn til deres eventuelle deltagelse i nærværende forordning.”

Af en fodnote til de forklarende bemærkninger fremgår følgende:

”For så vidt angår en sådan medlemsstat vil ikke-deltagelse i den ændrede forordning **næppe** gøre anvendelsen af Dublinforordningen som ændret **u anvendelig**, jf. artikel 4a i protokol 21.” [Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriets fremhævelse]

Som følge af Kommissionens forklarende bemærkninger kan det i udgangspunktet forventes, at Kommissionen ikke vil fremsætte forslag om, at Storbritanniens og Irlands manglende deltagelse vil gøre den nye, ændrede Dublin III-forordning uanvendelig.

Kommissionens ændringsforslag skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i artikel 294 i TEUF. Rådet og Europa-Parlamentet vil således i forbindelse med forhandlingerne om ændringsforslaget få mulighed for at forholde sig til Kommissionens udmelding om, at Kommissionen næppe vil anse den nye, ændrede Dublin III-forordning for uanvendelig, hvis Storbritannien og Irland måtte vælge ikke at deltage i omfordelingsordningen. Rådet og Europa-Parlamentet vil således som EU-lovgiver skulle tage stilling til spørgsmålet.

Det bemærkes, at ovennævnte bemærkninger ikke på nuværende tidspunkt vedrører Danmark, idet Danmark aktuelt er tilknyttet Dublin III-forordningen på mellemstatsligt grundlag via parallelaftalen og ikke ligesom Storbritannien og Irland deltager i Dublin-samarbejdet på baggrund af en tilvalgsordning. Bemærkningerne må imidlertid antages også at gøre sig gældende i forhold til Danmark, såfremt det danske retsforbehold bliver omdannet til en tilvalgsordning, og Danmark på den baggrund tilvælger Dublin III-forordningen på EU-retligt grundlag.

I givet fald ville Danmark stå i samme situation som Storbritannien og Irland og måtte derfor forventes at blive omfattet af samme ordning.